

Pressmeddelande

Luxemburg den 19 september 2017

EU måste minska sina utsläpp och även anpassa sig till klimatförändringarna, varnar revisorerna

Ändamålsenliga åtgärder på energiområdet är avgörande för att motverka klimatförändringar, enligt en ny översiktlig analys av EU:s åtgärder på området energi och klimatförändringar som offentliggjorts av Europeiska revisionsrätten. Energiproduktion och energianvändning står för 79 % av EU:s utsläpp av växthusgaser, säger EU:s revisorer. Även om framgångsrika åtgärder genomförs för att minska utsläppen av växthusgaser är en anpassning till förändringar i klimatet nödvändig. I slutet av det här århundradet kommer Europas klimat att ha förändrats avsevärt även med en temperaturökning på bara 2 °C såsom förutses enligt Parisavtalet från 2015.

Den översiktliga analysen ger en översikt över EU:s åtgärder på området, sammanfattar centralt revisionsarbete som Europeiska revisionsrätten och andra högre revisionsorgan inom EU har utfört och identifierar de största utmaningarna, som underlag för lagstiftningsdebatten och framtida revisionsarbete.

Energi och klimatförändringar är tätt sammankopplade, säger revisorerna, eftersom energiproduktionen från fossila bränslen och energianvändningen inom transport-, industri-, hushålls- och jordbrukssektorerna tillsammans står för 79 % av EU:s utsläpp av växthusgaser. Många av dessa frågor ligger högt upp på EU:s agenda och hanteras bäst genom att medlemsstaterna samarbetar.

”EU behöver minska sina utsläpp av växthusgaser och även anpassa sig till det förändrade klimatet. Aktuella prognoser visar att mer framsteg behövs för att nå målen för 2030 och 2050 i fråga om minskade utsläpp av växthusgaser. Det kommer också att vara en stor utmaning för EU och medlemsstaterna att korrekt förutse och planera anpassningar som kan minska behovet av insatser i senare skeden för att svara på händelser, vilket kostar mer”, sade Phil Wynn Owen, den ledamot av revisionsrätten som ansvarar för analysen.

Enligt revisorerna är en viktig del av EU:s åtgärder på energiområdet att inrätta en inre marknad för att möjliggöra fritt flöde av och gränslös handel med gas och el inom hela EU. Den inre energimarknaden syftar till att uppnå EU:s energipolitiska mål om att tillhandahålla överkomlig, konkurrenskraftigt prissatt, hållbar och trygg energi på ett kostnadseffektivt sätt. Trots väsentliga framsteg i vissa regioner i EU har den inre energimarknaden ännu inte uppnåtts.

Avsikten med detta pressmeddelande är att presentera huvudbudskapen i Europeiska revisionsrättens översiktliga analys. Hela analysen finns på www.eca.europa.eu.

ECA Press

Mark Rogerson – Spokesperson T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Press Officer T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi - L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

När det gäller klimatförändringar är de flesta EU-åtgärder inriktade på att minska utsläppen av växthusgaser. EU har fastställt mål för att minska utsläppen av växthusgaser med 20 respektive 40 % fram till 2020 och 2030. Fram till 2050 har EU för avsikt att minska utsläppen av växthusgaser inom EU med mellan 80 och 95 % jämfört med 1990. Metoderna för att minska utsläppen av växthusgaser varierar sektorer emellan. Genom sitt utsläppshandelssystem har EU fastställt en gräns för de sammanlagda utsläppen från vissa sektorer inom energiförsörjning, energiintensiv industri och luftfart inom EES. Genom att skapa en marknadsplats för utsläppskvoter har man därmed "satt ett pris" på koldioxid. På andra områden har metoden varit att minska utsläppen genom att mål fastställs för varje medlemsstat.

EU:s mål för minskade utsläpp av växthusgaser fram till 2030 och 2050 kommer inte att uppnås utan väsentliga ytterligare ansträngningar, säger revisorerna, och alla ekonomiska sektorer kommer att behöva bidra. För att uppnå 2030 års mål måste ansträngningarna för årliga utsläppsminskningar öka med hälften under nästa årtionde. Den största förändringen kommer dock att krävas efter 2030, då takten för utsläppsminskningen måste vara tre till fyra gånger snabbare än någonsin tidigare för att 2050 års mål ska kunna uppnås.

I EU:s anpassningsstrategi från 2013 uppmantras medlemsstaterna att vidta åtgärder, men dessa åtgärder är inte obligatoriska.

Vi har konsulterat 269 revisionsrapporter från EU och medlemsstaterna. Trots den snabba tillväxten för förnybara energikällor och deras minskade kostnader globalt sett, har man vid revisionerna på energiområdet noterat bristande kostnadseffektivitet och hinder för investeringar. Problem som rör kostnadseffektivitet har ofta noterats vid revisioner av energieffektivitet. På kärnenergiområdet har revisorerna funnit väsentliga kostnadsökningar och förseningar. Revisioner har också visat att övergången till koldioxidsnåla transporter inte sker i tillräcklig omfattning. Inom området anpassning till klimatförändringar har revisionerna främst inriktats på översvämningar. Här har revisorerna noterat problem inom förebyggande av och skydd mot samt insatser vid översvämningar.

Vissa viktiga områden, såsom anpassning till klimatförändringar, inventeringar av växthusgaser på EU-nivå och nationell nivå, utsläpp från vägtransporter och utsläpp från jordbruket, har hittills endast varit föremål för begränsat revisionsarbete.

I den översiktliga analysen identifieras sju stora utmaningar: energistyrning och hantering av klimatförändringar, evidensbaserad politik, energiomställningen, ändamålsenlig användning av forskning och innovation, planering för och hantering av anpassning, finansiering samt involvering av EU-medborgarna.

Meddelande till redaktörer

Fram till 2071–2100 kommer Europas klimat att förändras avsevärt i förhållande till perioden 1961–1990 vid en temperaturhöjning på 2 °C jämfört med tiden före industrialiseringen. Scenariot med en ökning på 2 °C är ett globalt genomsnitt: även om det uppnås kommer temperaturen att öka med mycket mer än 2 °C i vissa regioner. Fram till 2071–2100 skulle temperaturen vintertid kunna öka med i genomsnitt 5–8 °C i vissa delar av Skandinavien jämfört med 1961–1990. Under sommaren skulle temperaturen kunna öka med i genomsnitt 3–4 °C i större delen av Spanien och i norra Skandinavien. Fram till 2071–2100 skulle nederbörden under vintern kunna öka med mer än 25 % i vissa delar av Centraleuropa och Skandinavien jämfört med 1961–1990. Nederbördsnivåerna under sommaren skulle kunna minska med mer än 50 % längs större delen av EU:s Medelhavskust.